

Stoga naslednik romantičara mora osećati otudenje bilo kao član samouverenog modernog društva koje se razvija, bilo kao svedok raspadanja toga društva. On ne može da vidi istoriju kao odmotavanje Duha. A u isto vreme, ne može više da vidi ni prirodu kao emanaciju Duha. Uspostavljanje sve veće kontrole nad prirodom pomoći moderne tehnologije, kao i neprekidno širenje granica nauke, odagnali su onu viziju sveta koja je predstavljala vrhunac ekspresivističke struje s kraja osamnaestog veka — viziju sveta kao ispoljavanja duhovnih moći ili božanskog načela. Taj ekspresivni panteizam, »spinocizam« *Sturm und Drang*-a koji je mamio Lesinga, koji nikako nije uspeo da pridobije Herdera i koji je predstavljao zajedničku svojinu Getea i romantičara, izgubio je status žive opcije čim se moderna civilizacija učvrstila. A Hegelova sinteza sagradena je upravo na njemu. Kao što sam pokušao da pokažem, njen cilj bio je udruživanje ove vizije prirode, kao izraza Duha, sa pozivom čoveka da ponovo otkrije izražajno jedinstvo s prirodom, kao i sa težnjom ka racionalnoj autonomiji. Ovu sintezu trebalo je da ostvari Duh, ontološka osnova sveta u racionalnoj nužnosti. On jemči da čovek može stu-

piti u jedinstvo sa celinom a da pri tom ne izgubi svoju racionalnu slobodu. Ali ako ova vizija izražajnog panteizma bledi, ako težnja ka jedinstvu sa »Svemirom Prirode« gubi smisao, tada iščezava sam temelj apsolutne ideje, zajedno sa Geteovim *Urphénomene*, Novalisovim »magijskim idealizmom« i buntovnjim tvorevinama romantičara.

Hegelova sinteza danas ne uspeva da zadobije pristalice, ne samo zbog toga što delom počiva na ekspresivističkoj reakciji protiv modernog identiteta koji savremena civilizacija neprestano utvrđuje, već i zato što je sagradena na ranijoj i prevazidenoj formi te reakcije. Ona pripada opoziciji, a pri tom tvrdi kako nam pruža viziju pobedničkog uma; štaviše, ona pripada jednom stupnju te opozicije koji je po svoj prilici odživeo svoje.

2. Postavljanje čoveka u središte pažnje

Tako možemo da vidimo, barem u najgrubljim obrisima, zbog čega je Hegelova sređišnja teza mrtva. Ali zašto njegova filozofija i dalje ostaje veoma relevantna? To će nam postati jasnije ako pogledamo oblike romantični ekspresivističke opozicije koji su nasledili one iz Hegelovog vremena.

detetu koje se igra

milenko fržović

ZAPAŽANJE

Prva vest na tv
ima oblik
pesničkog teksta
i odgovora
na pitanje
u kakvoj vezi je
starogrčka klima
sa današnjicom
Pominjem dorske
jonske
i korintske
stubove
i kažem
da je dvadeseti
vek u kojem živimo
najsličniji vremenu
kada su rasli i izrasli
stubovi sa glavom
ukrašenom
kamenim
listovima akanta

SLIKA

Kad ugleda
tigra
u reci
krokodil
savije
svoju
krokodilsku
putanju
i vrati se
gladan
a tigar
pliva
mirno
sa svojim
zvezom
od kojeg
rečna masa
drhti

EROS SA ONOGA SVETA

Dolazim
da skočim
na tebe
kao planina
i da ti uguram
u pičku
celo
životinjsko
carstvo

VELIKI RATNIK I KRAVA

*Veliki ratnik uvažava kravu
i ne jede njeno meso
ne zato što to čine drugi
nego zato
što je svestan
da ga podupire od detinjstva
njeno mleko*

*Krava pase svež vazduh
i super travu
na slovenačkim planinama
i sred krša dalmatinskog
ili na sremskoj sitnoj uzbrdici
na primer*

*Krava je lepa i spora
ima sare po telu
nalik na kontinent
na karti ovog ili nekog drugog sveta*

Krava je svetlo koje muče

DUHOVITO

Glavni urednik Kulturnog centra mladih
kaže da smo katedrala i ja
najveće građevine u Novom Sadu
i dodaje

To je što se tiče vertikalne gradnje
a šta misliš
koja je najveća horizontalna građevina
a ja kažem da je to
odlomak Dunava

A šef likovne redakcije govori
da su moji akvareli tako jaki
da više nema smisla kačiti slike na zidove
nego zidove na slike

a ja mu objašnjavam šta mu je potrebno
da bi kupio moje akvarele

jedna trećina američkog državnog budžeta

U KANCELARIJI KULTURNOG CENTRA

Kad sam u toku čitanja
svoje pesme
pomenuo svedoka radanja kosmosa
i kažiprostom desne ruke
pokazao na sebe
slušaoci u malom broju
u kancelariji Kulturnog centra
primili su to na različite načine
neko je čutao
i možda htio nešto da mi prigovori
a bilo je i dečje iznenadenosti

Ako povratak ka jedinstvu sa velikom strujom života više ne uživa poverenje, čak ni kada se udruži sa spiralnom vizijom istorije u kojoj ponovo uspostavljeno jedinstvo obuhvata subjektivnu slobodu, ako je istorijsko iskustvo opredmećivanja i preobražavanja prirode u teoriji i praksi odveć moćno da bi ekspresivistička struja opozicije prema modernoj civilizaciji mogla u njemu preživeti kao sabesednik, tada ona mora da postavi čoveka u središte svoje pažnje. Ono što je »stešnjeno, skučeno, ograničeno« u modernom društvu, sapeto modernim konformizmom, obeleženo velikom mašinerijom Korisnosti, potisnuto »sistom«, jeste upravo ljudska priroda, ili tačnije čovekova stvaralačka ekspresivna moć.

Ali ekspresivno ispunjenje podrazumeva izvesnu celovitost, ukupnost života, koja ne priznaje razlike između tela i duše, volje i sklonosti, Duha i prirode. Ako to ispunjenje više i ne znači sjedinjenje s prirodom kao otelovljenjem Duha, priroda se ipak u njemu i dalje mora pojavljivati na neki način.

Kasniji oblici ekspresivizma ukazuju na dva moguća puta. □□

Die Vernunft in der Geschichte, ed J. Hoffmeister, Hamburg, 1955, str. 80.

i neskrivenog zadovoljstva
u gromkom pitanju izvesne drugarice

Svedok radanja kosmosa

baš lepo

reci nam gde si tad bio

i jesli čuo veliki prasak

Moj odgovor je poprimio oblik

smirenosti moga bića i čutanja

iz kojeg izašla je rečenica

Ti ne znaš

kako se duh proteže kroz vreme

UMETNIK

Od života uvek napravim
zanimljivu stvar
Ja sam mentalno iznad
vodećih naučnika
a kad treba
na nivou nosoroga
Ne razvijam se jednosmerno
nego se širim
kao sunce
Najveća je
najpraznija
glava deteta koje se igra

DABROV SAN O ĐAVOLU

Davo u noći
ponudjen vinom
kaže
hrapavim glasom
Vino
može može

GLEĐIŠTA

Ako posmatraš mrava
iz ugla jedne biljne vaši
ili iz ugla
nekog od činilaca planktona
naravno da će mrav izgledati
velik
a šta misliš
kakve razmere može imati
u očima onoga koji vidi
sunčev sistem kao na tanjur
i koji je bio svedok
radanja kosmosa